

نویسنده مقاله: محمدرضا طاهری (عادل)

در عهد جدید نیز خدا از قوم خود خواسته است تا توجه عمیق خود را به فقرا و نیازمندان بخصوص برای آنانی که در کلیساهای مسیحی هستند، نشان دهند.

1) خدمت مسیح بیشتر شامل حال فقرا و محرومین اجتماع یهودیان گردید که هیچ شخص دیگری به آنان توجهی نشان نمیداد، مانند: کوبیدگان و فقرا (لوقا 4:18-19)، سامریان (لوقا 11:17-19 و یوحنا 1:4-42)، جذامیان (متی 8:2-4 و لوقا 11:17-19)، بیوه زنان (لوقا 7:11-15 و 20:45-47) و امثال این اقشار، عیسی مسیح با خود حامل داوری شدید کسانی بود که به مال و اموال دنیا شدیداً وابسته بوده و فقرا را فراموش کرده اند (مرقس 10:17-25 و لوقا 6:24-25 و 12:16-20 و 13:16-15 و 19:31)

2) عیسی از قوم خود این انتظار را داشت که سخاوتمندانه به فقرا و نیازمندان کمک کنند (متی 6:1-4)، عیسی آنچه را خود موعظه میکرد به انجام میرسانید و دارای خزانه ای بود که خود و شاگردانش از آن، بفقرا می بخشیدند (یوحنا 5:12-6 و 13:29) بارها از آنانی که میخواستند او را پیروی کنند درخواست کرد تا به فقرا توجه نشان داده و به آنان کمک کنند و از اموال خود به ایشان ببخشند (متی 19:21 و لوقا 12:33 و 14:12-14 و 16:24 و 18:22)، از نظر عیسی این یک بخشش اختیاری نبود بلکه یکی از شرایط وارد شدن به ملکوت، مهربان بودن با خواهران و برادرانی است که گرسنه، تشنه و برهنه هستند (متی 25:31-46)

3) پولس رسول و کلیسای اولیه توجه خود را به نیازمندان ثابت کردند زیرا از همان ابتدای خدمت پولس، او و برنابا، از کلیسای انطاکیه سوریه هدایایی را برای نیازمندان یهودیه به اورشلیم آوردند (اعمال 11:28-30) در زمان شورای اورشلیم، رهبران به پولس و همراهانش چنین پیشنهاد کردند که "فقرا را یاد بداریم" (غلاطیان 2:10). یکی از اهداف سفر سوم بشارتی پولس جمع آوری پول برای "مفلسین مقدسین اورشلیم" بود (رومیان 15:26) او به کلیساهای غلاطیه و قرنتس می فرماید که برای این منظور پول جمع آوری کنند (اول قرنتیان 16:1-4) زمانی که کلیسای قرنتس آنطوری که پولس تصور میکرد از اموال خود بخشیدند، او آنان را برای کار کمک به فقرا و نیازمندان بسیار تشویق کرد (دوم قرنتیان 9:8) او از کلیسای مکادونیه به دلیل تمایل شدیدشان برای شراکت در کار جمع آوری اعانات، قدردانی کرد (دوم قرنتیان 8:1-4 و 9:2) پولس آنقدر به سخاوت و بخشش توجه داشت که در رساله به رومیان آن را یکی از عطایای روح القدس به مسیحیان دانسته و این عطا آنان را قادر میسازد که سخاوتمندانه به قوم خدا و پیشبرد اهداف او کمک کنند (رومیان 12:8 و اول تیموتائوس 6:17-19)

4) اولویت اصلی در مراقبت فقرا و نیازمندان برادران و خواهران مسیحی هستند زیرا عیسی بخشش به پیروان خود را همچون بخشش به خود میداند (متی 25:40-45). کلیسای اولیه در واقع جمعی بود که نیازهای فقرا و محتاجین رسیدگی کرده و آنان را در اموال خود شریک میساخت (اعمال 2:44-45 و 4:34-37). زمانی که تعداد اعضای کلیسا افزایش یافت و رسولان دیگر نمیتوانستند به شکل مناسب و کافی از نیازمندان مراقبت کنند، هفت مرد پر از روح القدس انتخاب شدند تا این کار را انجام دهند (اعمال رسولان 6:1-6) پولس به وضوح اصل رسیدگی به نیازمندان را چنین بیان میکند: "به قدری که فرصت داریم با جمیع مردم احسان بنماییم علی الخصوص با اهل بیت ایمان" (غلاطیان 6:10). خدا از آنانی که از نظر مالی غنی هستند میخواهد که فقرا را در اموال خود شریک بدانند و تساوی و تعادلی در میان قوم خدا برقرار باشد (دوم قرنتیان 8:14-15 و افسسیان 4:28 و تیتوس 3:14) پس خلاصه اینکه کتاب مقدس به ما فرصت انتخاب نمیدهد بلکه از ما میخواهد نسبت به نیازهای محتاجین به خصوص برادران و خواهران در مسیح حساسیت داشته باشیم.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.